

## ζέστα

**ζέστα** κ. **ζέστη, η**, ουσ. [<μυν. ζέστα, από το ρ. ζεσταίνω (υποχωρήτ.)], η ζέστα. Υποκορ. **ζεστούλα, η** (βλ. λ.).

- *γαμημένη ζέστα*, πολύ δυνατή, αφόρητη: «είχε τέτοια γαμημένη ζέστα προχθές, που δε βγήκα απ' το σπίτι».

- *δε μου κάνει ούτε κρύο ούτε ζέστα*, βλ. λ. [κρύος](#).

- *έπιασε η ζέστα ή έπιασαν οι ζέστες ή μας έπιασε η ζέστα ή μας έπιασαν οι ζέστες*, βλ. φρ. *έσφιξε η ζέστα*. (Λαϊκό τραγούδι: *το καλοκαίρι έφτασε, μεγάλη ζέστη έπιασε*).

- *έσφιξε η ζέστα ή έσφισαν οι ζέστες ή μας έσφιξε η ζέστα ή μας έσφισαν οι ζέστες*, άρχισε περίοδος υψηλών θερμοκρασιών: «απ' τις αρχές Ιουλίου έσφισαν οι ζέστες και πήγε έτσι μέχρι τα τέλη Αυγούστου».

- *και πού να πιάσουν (κι) οι ζέστες!* βλ. φρ. *και πού να σφίξουν (κι) οι ζέστες(!)*.

- *και πού να σφίξουν (κι) οι ζέστες!* λέγεται ειρωνικά για άτομο που χωρίς λόγο αρχίζει να συμπεριφέρεται ανόητα, παράλογα, να λέει ανοησίες, και υπονοείται πως η κατάστασή του θα επιδεινωθεί, όταν θα σφίξουν οι ζέστες.

- *σκάω απ' τη ζέστα*, ζεσταίνομαι υπερβολικά: «το προηγούμενο καλοκαίρι σκάσαμε απ' τη ζέστα».

- *τον βάρεσε η ζέστα στο κεφάλι ή η ζέστα τον βάρεσε στο κεφάλι*, άρχισε ξαφνικά να ζητά, να λέει ή να κάνει ανόητα πράγματα: «εκεί που καθόμασταν μια χαρά, σηκώθηκε ξαφνικά κι άρχισε να κάνει τρελά πράγματα, λες και τον βάρεσε η ζέστα στο κεφάλι». Από την εικόνα του ατόμου που έπαθε ηλίαση κι έχασε την αίσθηση της πραγματικότητας. Συνών. *τον βάρεσε ο ήλιος στο κεφάλι (β)*.

- *τον έπιασε η ζέστα ή τον έπιασαν οι ζέστες*, (ειρωνικά) ντύνεται ελαφρά αν και ο καιρός δε δικαιολογεί παρόμοιο ντύσιμο: «τον έπιασαν οι ζέστες χειμωνιάτικα κι άρπαξε γρίπη».

- *τον χτύπησε η ζέστα στο κεφάλι ή η ζέστα τον χτύπησε στο κεφάλι*, βλ. φρ. *τον βάρεσε η ζέστα στο κεφάλι*.